

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 86/2015
16.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача О.Л. из Б., чији је пуномоћник Ђ.Ж., адвокат из Б., против противника предлагача Р.К. из Б., чији је пуномоћник С.С.-А., адвокат из Б., ради доношења решења које замењује уговор о закупу стана, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 10545/13 од 29.05.2014. године, у седници одржаној 16.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 10545/13 од 29.05.2014. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Гж 10545/13 од 29.05.2014. године одбијена је као неоснована жалба противника предлагача па је потврђено решење Првог основног суда у Београду Р1 33/12 од 09.04.2013. године којим је усвојен предлог предлагача и утврђено да наведено решење замењује уговор о закупу стана бр. ... који се налази на ... спрату зграде у ... бр. ... у ..., укупне површине 84м², који се састоји од две собе, кухиње, купатила са клозетом, предсобља, оставе, терасе и подрума, који је закључен између предлагача као закупца на неодређено време и противника предлагача, као закуподавца са друге стране (став 1.), одређено да је предлагач дужан да противнику предлагача плаћа закупнину у складу са одредбама члана 32. Закона о становању, а најкасније до 15. дана у текућем месецу за протекли месец (став 2.), да закуподавац и купац могу један другом дати отказ уговора о закупу из разлога наведених у члану 10. Закона о становању (став 3.), да уговор о закупу може престати из разлога наведених у члану 9. Закона о становању (став 4.), те да наведено решење замењује уговор о закупу спорног стана на неодређено време, све док такав уговор не буде закључен по одредбама Закона о становању (став 5.) и обавезан је противник предлагача да предлагачу на име трошова поступка исплати износ од 456.390,00 динара (став 6.).

Против решења донетог у другом степену противник предлагача је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Предлагач је поднео одговор на ревизију у коме је предложио Врховном касационом суду да одбије ревизију као неосновану и потврди другостепену и првостепену одлуку.

Испитујући побијану одлуку у смислу члана 399. у вези члана 412. ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09), који се у овом поступку примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни битна повреда из тачке 12. истог члана, јер побијана одлука садржи разлоге о свим одлучним чињеницама, сагласно утврђеном чињеничном стању и изведеним доказима. Нема ни других битних повреда одредаба парничног поступка на које се у ревизији противника предлагача неосновано указује.

Према утврђеном чињеничном стању, А.В. је био носилац станарског права на двособном стану бр. ... у Б. у ... бр. ... Он је преминуо 18.08.2004. године, а предлагач О.Л. је његова кћерка и као члан његовог породичног домаћинства наставила је да користи наведени стан и после смрти свог оца, претходног носиоца станарског права. Правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду П. 282/07 од 23.03.2007. године је одбијен као неоснован захтев противника предлагача којим је тражио да се предлагач са свим стварима и лицима исели из спорног стана. Предлагач се обратила противнику предлагача са захтевом да закључе уговор о закупу предметног стана, јер није закључен у року од 30 дана.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право и то одредбе члана 7, 8, 9, 10, 11, 32. и 34. Закона о становању („Службени гласник РС“, бр. 50/92 ... 99/11) када су усвојили предлог предлагача.

Правилан је закључак нижестепених судова да су у конкретном случају испуњени услови за доношење решења који замењује уговор о закупу стана у смислу члана 34. став 2. Закона о становању, у ситуацији када је утврђено да се предлагач уселила у стан у ... бр. ... након рођења сина Б. године, од када у стану непрекидно живи. Околност да је боравиште на овој адреси пријавила 28.07.1982, године један дан након што се на истом стану пријавио њен отац, не доводи у сумњу правилност закључка нижестепених судова да предлагач, као члан породичног домаћинства свог оца који је био носилац станарског права, има право да користи стан у својству закупца. Нису основани наводи ревизије којима се истиче да предлагач није била члан породичног домаћинства свог оца с обзиром да је више пута мењала адресе. Ово стога што је на основу извештаја МУП-а од 18.01.2013. године утврђено да је предлагач пријављена на адреси у предметном стану почев од 28.07.1982. године и да од тад своје пребивалиште није мењала.

Наводи ревидента којима се истиче да није на поуздан начин утврђено на којој адреси је предлагач регистрована као порески обвезник у вези пословања предузећа Д. нису од утицаја код оцене испуњености услова за доношење решења које замењује уговор о закупу предметног стана, будући да стицање својства закупца на стану не зависи од места у коме је настала обавеза плаћања пореских обавеза у вези пословања предузећа чији је власник закупца, с обзиром да место становања једног лица може бити различито од места у коме то лице има регистровано предузеће, по ком основу плаћа пореске обавезе.

И по схватању овог суда, околност да је предлагач обавестила противника предлагача о смрти ранијег носиоца станарског права на предметном стану по протеклу рока од 60 дана прописаног одредбом члана 34. став 4. Закона о становању не искључује право предлагача да настави са коришћењем тог стана у својству закупца, с обзиром да наведени рок није преклузиван и као такав не води губитку права коришћења стана у својству закупца.

Осталим наводима ревизије побија се утврђено чињенично стање, па их овај суд није испитивао, будући да се утврђено чињенично стање ревизијом не може побијати у смислу члана 398. став 2. ЗПП.

Одговор на ревизију предлагача није био од одлучног значаја за ревизијску одлуку, па је овај суд у смислу члана 150. став 1. ЗПП одбио захтев предлагача да јој се признају трошкови састава одговора на ревизију на терет противника предлагача.

Како не постоје разлози због којих је ревизија изјављена, а ни они на које ревизијски суд пази по службеној дужности, на основу члана 405. став 1. у вези члана 412. став 5. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Љубица Милутиновић,с.р.**